

OB 2. ŠTEVILKI

Kljub težavam, s katerimi se naš uredniški odbor otepa že celo leto, nam je ob krepki pomoči sodelavcev uspelo pripraviti 2. številko Našega Aera. Z njo vam čestitamo k prazniku vseh delovnih ljudi v želji, da bi vsi po svojih najboljših močeh prispevali k našemu boljšemu jutrišnjemu dnevu. Pogojev za to imamo dovolj. S prenosom samoupravnih pravic in dolžnosti na najširšo možno osnovo — med vse nas, delavce za stroji, v skladiščih in pisarnah, smo zagotovili osnovne pogoje za demokratično odločanje. Paziti moramo le na to, da bom čim kvalitetneje oživili naš delegatski sistem. Samoupravno smo se organizirali, skrbeti moramo le za dejansko uresničevanje vsebine nove ustave, delegatskega sistema in sklepov partijskih kongresov. To je naloga vseh nas. Naloge ne bomo uresničili čez noč. Sodeč po razpoloženju, razpravah in interesu vseh delavcev, naloga ne bo pretežka. Zaradi vsega tega je naš delavski praznik tokrat še posebej slovesen, še bolj »delavski«, kot smo ga bili vajeni. Tudi mi vam ob 1. maju krepko stiskamo roko.

Vaš uredniški odbor

Celje, 26. 4. 1974

Letnik XIII

Št. 2

TOZD CELULOZA MEDVODE

Velika pridobitev

Pred dnevi smo z zamudo, ta je nastala iz objektivnih in subjektivnih razlogov, spustili v pogon regeneracijo plina in toplote ter rekonstruirano kuhinjo celuloze. Od vse opreme, ki je bila doslej v oddelku kuharije, so praktično ostali nedotaknjeni le kuhalniki za celulozo. Vsa ostala oprema je ali nova ali dodana ali spremenjena. Na novo je vgrajena instrumentacija in signalizacija, ki je doslej praktično ni bilo. Čeprav je bil ves oddelek kuharije na dan zagona postavljen na glavo, smo z naporom vseh zaposlenih predvsem pa delavcev iz mehanične delavnice in elektro delavnice, uspeli v nepričakovano kratkem času kuharijo spustiti v pogon z novimi napravami ter z vključeno regeneracijo. Kljub temu, da so delavci kuharije šele na dan zagona prvič videli, kako nove naprave delujejo, so se tudi ti hitro vključili v nov način dela. Od 11. 4. je preteklo šele nekaj dni, vendar so že vidni prvi rezultati pri nižji porabi premoga in pirita. V zadnjem tednu aprila je predviden še prevzem naprav od nemškega dobavitelja, dokazovanje v pogodbi zapisanih garancij, nakar gremo v redno obratovanje z vsemi novimi napravami. Točni rezultati investicije bodo vidni šele čez kakšen mesec.

D. R.

VSEM DELOVNIM LJUDEM AERA ISKRENE ČESTITKE ZA

1. maj

Perspektive gospodarjenja

Prvo trimesečje je že kar dosti dolgo obdobje, da lahko na osnovi izpolnjevanja planskih nalog damo oceno perspektive gospodarjenja za preostale mesece, ki so pred nami. Ob tem naj že v naprej poudarimo, da bo v tem sestavku govora samo o gibanju obsega poslovanja in še o nekaterih važnejših osnovnih pokazateljih poslovanja brez podrobne analize finančnega uspeha poslovanja, ki je stvar posebne analize na osnovi ustreznih podatkov trimesečnega obračuna finančnega uspeha po TOZD in obratih.

TOZD KEMIJA CELJE ni uspela v celoti doseči planskih nalog. Tako je vrednostni obseg proizvodnje za 5% pod dinamičnim planom, vrednostni obseg prodaje pa za 15% pod dinamičnim planom za prvo trimesečje. Pri vsem tem pa je proizvodnja kumulativno še vseeno za 80% višja kot v enakem lanskega leta obdobju (pa čeprav nekaj na račun višjih prodajnih cen v letu 1973). Že iz teh nekaj števil vidimo, da je ta TOZD napravil največji skok pri obsegu proizvodnje glede na leto 1973, kar pa še ni zadostovalo za 100% izvršitev plana, ki predvideva za celo leto kar za 88% višji obseg proizvodnje kot leta 1973. Vrednostno največjo težo pomeni zaostanek proizvodnje in prodaje skupine proizvodov (»kopirni papirji«), kar je vplivalo tudi tako, da je obrat impregniranih papirjev pod planom proizvodnje, medtem ko sta ostala dva obrata (jasnit, barve) plan proizvodnje preseгла. Sicer pa izgleda, da TOZD primanjkuje zaposlenih, saj jih ima konec marca 8 manj od predvidenih. Morda je tudi to vplivalo, da je kljub boljšemu izkoriščanju delovnega časa TOZD izkazal kar 12,4% nadur od maksimalno možnih ur za januar in februar.

Kumulativni plan izvoza pa je dosežen 80%, pri čemer trenutno najbolj zaostaja izvoz jasnita glede na povprečni mesečni plan.

Po vsem tem bi lahko rekli, ker so planske naloge za TOZD Kemija Celje najbolj zahtevne glede na leto 1973, bo treba tej TOZD posvetiti vso skrb, da bo pravočasno dobila potrebne kadre in da je ne bodo ovirala »ozka grla« pri proizvodnji, nabava repromateriala in podobno.

TOZD KEMIJA ŠEMPETER je dosegla in preseгла kumulativni dinamični plan proizvodnje (za 10%) in prodaje (za 19%), čeprav pri tem najbrž ni imela večjih težav, saj so planske naloge proizvodnje samo za 8% višje

od doseženega obsega proizvodnje po PPC v letu 1973, pa še to je večji del na račun povišanih prodajnih cen. Tako so tudi vsi obrati presegli dinamični plan proizvodnje. Glede zaposlenosti ni posebnih težav, saj so konec marca bili 4 zaposleni več od predvidevanj. Tudi nadurnega dela skoraj ni. (V prvih dveh mesecih samo 296 nadur). Izvoz je dosegel 59% trimesečnega plana, trenutno zaostaja predvsem izvoz matric.

Če vse to upoštevamo bi lahko pričakovali, da ima TOZD Šempeter dosti možnosti za precejšnje preseganje planskih nalog v prihodnjih mesecih, s čimer bi se lahko tudi bistveno povišala akumulativnost.

TOZD GRAFIKA CELJE je v prvih treh mesecih še najbolje preseгла plan obsega proizvodnje in prodaje po PPC (za 20%). Kljub temu pa precej zaostaja obrat tiskarna II (proizvodnja samolepilnih etiket), in sicer je ta obrat dosegel le 68% plana proizvodnje. Doseženi skupni obseg poslovanja lahko ocenimo ugodno, saj je letno plansko povečanje obsega proizvodnje v letu 1974 kar za 29% višje od dejanskega v letu 1973, pri čemer pa ni vpliva večjih prodajnih cen in torej pomeni realno povečanje obsega. Lanskoletni obseg proizvodnje v treh mesecih pa je bil presežen za 33%. Pri tem število zaposlenih in število nadur ni bistveno odstopalo od planskih predvidevanj. Precej zaostaja izvoz in sicer za 76,5% v treh mesecih, ki sicer komaj dosega vrednost izvoženih izdelkov po direktnih stroških.

Na splošno gledano lahko TOZD Grafika s takšnim obsegom proizvodnje in s svojo možnostjo prostega formiranja prodajnih cen upa še na preseganje predvidene akumulativnosti, če ne bodo stroški poslovanja prehudo narasli.

Skupaj OZD AERO (brez TOZD Medvode) pa je preseгла planski obseg proizvodnje v treh mesecih za 4% in prodaje za 1 odstotek. S tem smo presegli lanskoletno proizvodnjo (po tekočih cenah) za 44%.

ZAKLJUČEK: Najprej lahko izluščimo iz navedenega, da je planski obseg poslovanja po posameznih TOZD precej nesorazmeren glede na rezultate v letu 1973. To samo po sebi ni slabo, saj niso za vse proizvode enake možnosti plasmana na domači trg in izvoz, tudi niso enake kapacitete proizvodnje in možnosti ekspanzije. Vendar pa pomeni, da bo treba vložiti različen trud za doseganje in preseganje plana po posameznih TOZD, pa tu

di po obratih. Še drugače povedano, približno z enakimi napori bodo TOZD dosegle različno akumulativnost. To bi lahko tudi pomenilo dodatno vzpodbudo strokovnim službam po TOZD in v delovnih skupnostih, da omogočijo čim boljše pogoje predvsem tam, kjer so planske zahteve najvišje. Seveda ni potrebno v vsakem primeru vztrajati na doseganju plana za posamezni proizvod, ampak na tem, da se vsak »minus« na eni strani nadomesti s plusom na drugi strani, tako v posameznem obra-

tu, TOZD in v OZD, ker smo med seboj tako povezani, da slabši rezultat v določeni enoti posredno čutijo tudi v drugih enotah in obratno. V primeru, če ne bi vse zaostanke za planom proizvodnje pokrili s preseganjem plana na drugi strani, pa moramo računati na vpliv fiksnih stroškov poslovanja, ki nas bodo tudi v primeru zmanjšane proizvodnje in realizacije bremenili skoraj v enakem znesku kot pri večji proizvodnji in realizaciji.

Peter Požun

Leto dni od integracije...

Obiskali smo TOZD Celuloza Medvode. Zanimalo nas je, kaj mislijo tovariši predsednik delavskega sveta, predsednik zbora delavcev in predsednik sindikata o prvem letu integracije z Aerom in kaj menijo o tem, kakšna bo naša skupna bodočnost.

**ANTON URŠIČ —
PREDSEDNIK SINDIKATA:**

Mislim, da je naša integracija uspešna. Z ozirom na to, da smo v preteklih letih živeli nekje na robu dogajanj je začela delovna samozavest delovnih ljudi že skoraj padati. Danes pa je povsod čutiti duh Aera in tudi delovna samozavest je izredno zrasla.

Perspektiva na področju izdelovanja in predelave papirja je zelo velika, saj vemo, da se polizdelki ne prodajajo najbolje. Tako bo Aero proizvajalec surovin in gotovih izdelkov. S tem, ko se povečuje proizvodnja in prodaja, se zvišuje tudi standard naših delovnih ljudi.

**ANTON HOLOZAN —
PREDSEDNIK DELAVSKEGA SVETA:**

Zadnje leto je bilo eno najbolj aktivnih let na vseh področjih v tovarni Celuloze Medvode. Čeprav smo tudi v prejšnjih letih neumorno delali za razvoj in perspektivo tovarne, so šele letošnji napori obrodili večje rezultate. Razen tega so bili tudi napori zadnjih dveh let pred časom realizirani z zagonom regeneracije plina in toplote, ureditve skladišča sekancev ter postavitve žveplene peči.

Čeprav bo v naslednjih letih pri realizaciji papirnega stroja dela še več kot ga je bilo do-

slej, menim, da bomo s takšno prizadevanostjo vseh delavcev ta cilj zlahka dosegli.

**DOMINIK TOMAŽIN —
PREDSEDNIK ZBORA
DELAVCEV:**

Nihče ni pričakoval, da bo integracija z Aerom tako uspešna, da bomo tako hitro našli skupne točke. Vodstveni in samoupravni organi so se vsi trudili, da smo delno realizirali načrtan plan, ki je bil sprejet ob

integraciji. Vse TOZD imajo posluh za čimhitrejši skupen razvoj. To bo vsekakor koristilo posameznim TOZD in celotnemu kolektivu.

Če si bodo vodstva podjetja in samoupravni organi prizadevali tako tudi v bodoče, bomo skupaj dosegli še velike uspehe.

Aktiv mladih komunistov

Aktiv mladih komunistov v Aero je prvi formirani aktiv v celjskih delovnih organizacijah. Aktiv ima tudi svoj akcijski program dela, ki ga je za obdobje januar-marec v celoti realiziral. Aktiv mladih komunistov je izvolil tudi svoj sekretariat, v katerem so predstavniki vseh TOZD in DS SS. V Aero je 33 mladih komunistov.

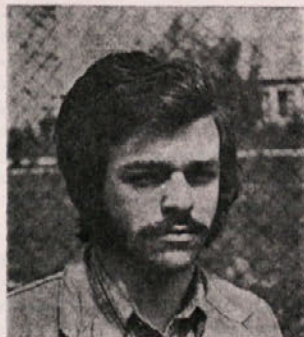

V mesecu januarju in začetku meseca februarja smo organizirali v okviru Delavske univerze 42-urno politično šolo za mlade komuniste, predvsem novospregjete in mladince, ki so aktivni v ostalih družbeno-političnih organizacijah (sindikati, ZM). Šolo je obiskovalo 20 udeležencev. Udeleženci politične šole so obravnavali področja: Samoupravljanje, Razvoj socialističnih samoupravnih odnosov in ZK, Gospodarstvo (OZD, občina), Zunanja politika ZK in njena idejna vloga, Boj in akcijska enotnost ZKJ, Vloga, pomen in delo občine in krajevne skupnosti, Socializem... Ob koncu predavanja so udeleženci politične šole izpolnili test znanja. Rezultati so zelo dobri.

Prva seja aktiva mladih delavcev je bila 21. februarja. Organiziral jo je sekretariat aktiva mladih delavcev pri OK ZMS — Celje. Tema seje je bila razprava o dokumentih za 7. kongres ZKS. V mesecu marcu smo izvedli anketo o pripravlje-

nosti sprejemanja konkretnih nalog mladih komunistov. Na vprašanje, na katerem področju želiš aktivno delati, se jih je največ odločilo za področja: idejno-političnega usposabljanja (9), samoupravljanja (8), kadrovske politike (5), družbeno-ekonomskih odnosov (5). V začetku aprila smo imeli 2. sejo aktiva mladih komunistov na temo Osnove marksistične misli. Predaval je tovariš Marjan Ravnikar. V drugem delu seje smo analizirali anketo in se dogovorili za nadaljnje delo mladih komunistov.

Vse seje aktiva bodo še v bodoče razdeljene na dva dela. V prvem delu bomo imeli predavanja na temo izobraževanja ali informiranja, v drugem delu pa se bomo dogovorili o nalogah mladih komunistov. Sekretariat aktiva mladih komunistov je napravil pregled mladih komunistov, ki so vključeni v samoupravne organe in ostale družbeno-politične organizacije in ugotovil, da smo z angažirano mladih komunistov lahko zadovoljni.

Sekretariat aktiva je tudi pripravil predloge kandidatov za sprejem v ZK. Predlagali smo mlade, ki so aktivni v sindikatu in ZM.

V mesecu aprilu bomo za kandidate organizirali predavanja, 25. maja pa bo sprejem v ZK.

Anita Žoher

Sindikati dela

Pa je res škoda, da nimamo v našem kolektivu tudi nekoga, ki bi mu lahko kar po domače povedali, kaj delajo naše sindikalne organizacije v TOZD, on pa bi naj napisal čisto slovenshino in brez napak itd. Vsekakor je lažje govoriti kakor pisati članke za naš interni časopis. Zato tudi ne smemo zameriti našim članom uredniškega odbora, če časopis ne izide redno, ker vem, da si tudi oni belijo glave, kaj napisati za »Naš Aero«. Tudi meni so kar naprej govorili: »Napiši nekaj o delu sindikata!« In tako sem si morala začeti beliti glavo — KAJ? Ne bom vam napisala nič tako novega. Le to, da je za nami precejšnje delo, a ne še vse.

Vzporedno z družbeno-politič-

nimi organizacijami in samoupravnimi organi smo sodelovali pri usklajevanju ustavnih dopolnil, pri evidentiranju možnih kandidatov za samoupravne organe v TOZD in delovni organizaciji, evidentiranju možnih kandidatov za zbor združenega dela. Vse smo morali predhodno na kandidacijskih konferencah potrditi in potem šele voliti in sodelovati pri oblikovanju konferenc delegacij za zbor združenega dela. Veliko članov kolektiva je bilo izvoljenih v razne samoupravne organe (DS, odbori, komisije) in v delegacije združenega dela, zato so sindikalne organizacije smatrale za potrebno, da predlagajo poslovnemu odboru, naj v okviru OZD organizira seminar o samo-

upravljanju. Nova ustava nam je prinesla res demokratično samoupravljanje in je tak seminar nujno potreben, kajti gotovo je, da včasih kar težko slediš kakšnemu zasedanju DS ali kakemu drugemu organu.

V okviru občinskega odbora sindikatov delavcev industrije in rudarstva Celje je bila ustanovna občinska sindikalna konferenca delavcev kemične industrije v občini Celje. V tej so: Cinkarna, Aero (TOZD Kemija Celje in delovna skupnost skupnih služb) ter Etol. Za predsednika sindikalne konference delavcev kemične industrije v občini Celje je bil izvoljen član

našega kolektiva tovariš Roman PADEŽNIK, izmenovodja v TOZD Kemija. Osnovna organizacija sindikata v TOZD Grafika pa ima predstavnika Cirila DEDEBLJAKA v republiškem organu sindikatov delavcev grafične industrije in tako moram reči, da smo dokaj delavni. Tudi pri vseh samoupravnih organih je treba sodelovati in prav neprijetna naloga je, ko razpravljajš kot predstavnik sindikata, nekateri pa te jemljejo, kot da razpravlja Milka, Pepca, Stanka, Cvetka...

No, sedaj sem se že kar preveč razpisala, pa naj ostane še za drugič kaj! MALČI SKET

Sodelovati z aviatičarji!

Aktiv mladih delavcev našega kolektiva je z velikim zadovoljstvom pozdravil želje Kluba mladih aviatičarjev iz Doma JNA v Brežicah, ki temeljijo na tesnejšem prijateljskem sodelovanju mladih.

Po razgovoru v Domu JNA v Brežicah, 8. aprila 1974, ki so mu prisostvovali predstavniki Kluba in naša aktivistka Angelca Drobne, smo zabeležili naslednje:

— Omenjeni klub je mlad, saj je bil šele nedavno tega formiran. Zastavili so si zelo pester in obširen akcijski program, ki temelji na široki dejavnosti in zajema tematiko z različnih področij.

— Klub mladih aviatičarjev je zelo zainteresiran za resno sodelovanje z našim aktivom mladih delavcev.

Predsedstvo aktiva mladih delavcev našega kolektiva se je odločilo, da bo željo po sodelovanju realiziralo in s tem vzpostavilo tesnejše prijateljske stike s Klubom mladih aviatičarjev.

Na zadnji seji predsedstva aktiva mladih delavcev so prisotni sprejeli naslednji sklep:

— dne 11. maja 1974 nas bodo obiskali mladi iz Kluba mladih aviatičarjev, mi pa jim bomo vrnili obisk, ki bo vseboval tudi pester kulturni program, 18. maja 1974. Ta obisk naj bi bil tudi kulturni prispevek k njihovem prazniku, dnevu aviatičarjev, 21. maju.

Zaradi boljše orientacije, v zvezi z obiskom mladih aviatičarjev, navajam okvirni program, ki naj bi ga realizirali 11. maja:

— ogled Muzeja revolucije, — ogled Pokrajinskega muzeja,

— obisk v Raketnem klubu, razgovor in demonstracija,

— ogled obrata v Sempetru, — obisk Antičnega parka v Sempetru,

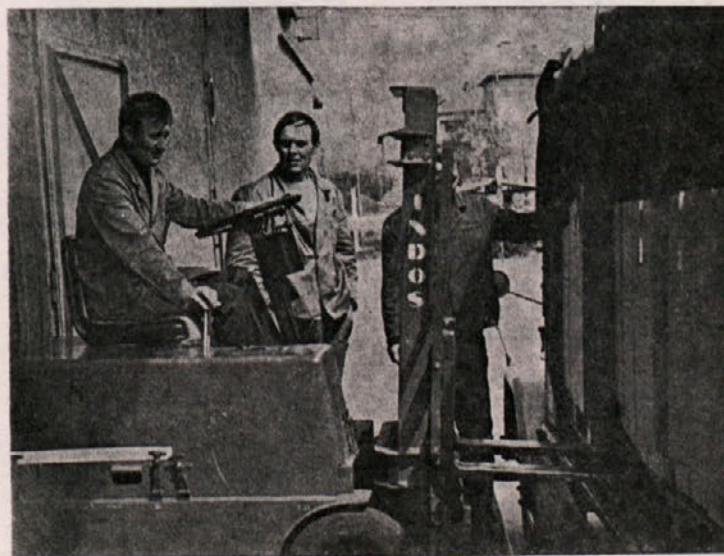
— ogled jame Pekel v Podlogu,

— po večerji, ki bo v Celju, so predvideni razgovori o nadaljnjem sodelovanju obeh aktivov.

Prepričani smo, da smo z zastavljenim programom na najboljši poti, da uresničimo želje obeh, Kluba mladih aviatičarjev iz Brežic in našega aktiva.

Prosim vse mlade aktiviste, da nam s svojim aktivnostjo in z resnim izvrševanjem zadanih nalog omogočijo čimboljšo izvedbo začrtanega programa.

Angelca Drobne

Nekaj delavcem v podjetju smo tokrat zastavili vprašanje o tem, kaj mislijo o zadnji dodelitvi stanovanj delavcem našega kolektiva. Ali je bila dodelitev realna ali ne?

ZOFKA PISANEC — laboratorijski tehnik:

»Pri razdeljevanju stanovanj bi po mojem mnenju morali misliti bolj tudi na mlade ljudi, še posebno na mladoporočence. Zdi se mi, da je pogoj 5 let v AERU v mnogih primerih preoster oziroma ga v problematičnih primerih ne bi smeli upoštevati. Nepravilno se mi zdi tudi to, da jih veliko išče in tudi dobi stanovanje zaradi nerazumevanja s starši, pa nato ti prostori v domači hiši ostanejo neizkoriščeni. Menim tudi, da pri nas v AERU glede stanovanj premalo mislimo na samske ljudi, ki imajo tudi mnogokrat velike stanovanjske probleme.«

DRAGO CIZEJ — TOZD Sem-peter:

O zadnji delitvi stanovanj ne bi mogel ničesar reči, ker nismo seznanjeni s problematiko v Celju. Pri nas stanovanj nismo delili. Zato ne vem ali je bila delitev realna ali ne in tako stanja ne morem ocenjevati.

SLAVKO BONČAR — tehnolog v TOZD Grafika:

Glede na to, da sem nov član našega kolektiva, saj sem v Aeru šele leto dni, ne bi mogel podajati neke kritike o dejavnosti komisije za stanovanjska vprašanja. Vsekakor pa je potrebno misliti tudi na to, da nje-

no uspešnost in realno prizadevnost zmanjšujejo finančni dejavniki. Glede na dodelitev stanovanj v letošnjem letu menim, da je komisija realno proučila stanovanjske probleme in dodelila stanovanja tistim, ki so jih zares nujno potrebovali.

JANEZ GORENJAK — vodja operativne kontrole:

»Prioritetna lista za razdelitev stanovanj je bila sicer dobro sestavljena, vendar pa so razne kombinacije okoli zamenjav pripeljale do takšnih nesporazumov in zapletov, da jih je bilo potrebno reševati celo na centralnem DS. Mislim, da bi bilo potrebno to drugače in bolj definirano urediti. Moti me tudi, da si nekateri okoli stanovanj toliko izmišljujejo in niso nikoli zadovoljni. Jaz osebno stanovanja nimam, pa bi bil zato zadovoljen tudi z najbolj skromnim.«

ANTON BOHINC — tovarna celuloze Medvode:

Menim, da niso bila stanovanja pravično razdeljena. Komisija za stanovanjska vprašanja ni dovolj upoštevala višine osebnih dohodkov in pred tem bi morali spremeniti ali vsaj prekontrolirati, obnoviti in prilagoditi novim odnosom pravilnik o delitvi stanovanj. Odločno premalo so upoštevali socialni moment.

ŠTEFAN ZVER — tovarna Celuloze Medvode:

Čeprav sem sam dobil stanovanje, menim, da točkovanje za podeljevanje stanovanj ni bilo

povsem realno. Upam, da se bo v bodoče to bolj urejalo. Mislim, da bi bilo treba bolj skrbeti za socialne probleme v podjetju, ena od takih oblik pa je prav stanovanjska politika.

PAVLE KODRUN — skupnost skupnih služb:

Ne strinjam se s tem, da se s sredstvi sklada skupne porabe krijejo stroški investicij. Aero je veliko podjetje, vendar razpolaga z relativno majhnim številom stanovanj. Previsok je kriterij 5 let.

Če je bilo pri zadnji delitvi stanovanj dosledno upoštevano točkovanje, je bila razdelitev v redu izvršena.

Problematika kakovosti

Letos minevata dve leti, odkar smo v našem podjetju (brez Medvod) pričeli z uvajanjem integralnega sistema kontrole kakovosti. Če za to obdobje skušamo narediti »bilanco« dela na področju kakovosti, lahko ugotovimo naslednje:

- **Tekoča in delno prevzemna kontrola** je uvedena v petih obratih oziroma oddelkih (jasnit, selotejp, impregnirani papirji, SLEP, barve).

- **Za vse obrate, kjer je uvedena kontrola kakovosti (razen obrata barv), izhajajo redna mesečna poročila o kakovosti, ki jih prejema vsi zainteresirani in odgovorni. Poleg tega so ta poročila obešena na oglasnih deskah v obratih in v skrajšani obliki redno objavljena tudi v »Informacijah«.**

- **Pričeli smo s sistematičnim evidentiranjem in obdelavo reklamacij izdelkov, kjer je vključenih več sektorjev, služb in oddelkov.**

- **V letu 1973 so izdelana prav poročila o reklamacijah, ki pa zaradi nepopolnega evidentiranja še niso dala povsem realne slike.**

- **Po potrebi in naročilu izhajajo občasna oziroma izredna poročila o kakovosti s področja vhodne, tekoče in prevzemne kontrole.**

- **Zbiranju vseh podatkov o kakovosti se posveča kar največ pozornosti, tako da so kakršnekoli obdelave možne takoj in na voljo vsem zainteresiranim.**

- **Izpopolnjuje se zbiranje podatkov ter izdelava kontrolnih metod in standardov v vseh laboratorijih službe kakovosti.**

- **Postopoma se uvaja vhodna kontrola vseh surovin in vhodnih materialov ter s tem v zvezi pristopa k ustreznemu formuliranju nabavnih pogodb in kakovostnemu prevzemu.**

- **Razvijajo se računalniške obdelave različnih podatkov o kakovosti in uvajajo najmodernejše statistične metode kontrole kakovosti.**

- **Izobraževanju o kakovosti posvečamo posebno pozornost! V tem času je bila izvedena vr-**

sta internih izobraževalnih akcij za zaposlene v službi kakovosti in proizvodnji, seminar o matematični statistiki za vse inženirje ter dva diskusijska sestanka za ves vodilni, vodstveni in strokovni kader v podjetju.

- **Redno mesečno se sestaja tako imenovani »tim kakovosti«, ki na najvišjem nivoju razpravlja o celotni problematiki kakovosti v podjetju ter izdaja ustrezne zaključke in ukrepe.**

V grobem so to najosnovnejše aktivnosti, ki so se v zadnjih dveh letih odvijale na področju kakovosti. O uspehih na tem mestu ne bi govorili, prav pa je, da opozorimo na nekatere ugotovitve in naše slabosti:

- **Tehnologiji bi morali v našem podjetju posvetiti absolutno več pozornosti, jo kadrovsko okrepiti ter ji dati enoten sistem in metodologijo za celo podjetje. Zavedati bi se morali, da je močna in pravilno organizirana priprava dela (operativa in tehnologija) »duša« vsakega industrijsko razvitega podjetja.**

- **Kakovost je v veliko primerih nedefinirana ali pa vsaj slabo in nepravilno definirana, saj je večina procesov, ki jih zasledujemo, krepko izven predpisanih tolerančnih meja.**

- **V podjetju je še vedno močno prisotno pravilo »od ust do ust«, veliko stvari je nedokumentiranih in neformuliranih. Glede na našo fluktuacijo je ta ugotovitev še toliko bolj zaskrbljujoča.**

- **Občutno je pomanjkanje standardov in norm kakovosti, kar je vzrok za razna subjektivna in nasprotujoča si tolmačenja kakovosti.**

- **Splošni organizaciji in organizaciji dela bi morali v podjetju posvetiti več pozornosti. To je področje, kjer je skritih še veliko rezerv za izboljšanje proizvodnje in produktivnosti.**

(Nadaljevanje na 5. strani)

Literarna
priloga

dilema

Sonce je jelo zahajati. Promet je bil gost, saj so se ljudje vračali z nedeljskih izletov. Kolona se je počasi vila po dokaj ozki cesti in redkokdo si je drznil pritisniti na plin, da bi prehitel.

Aleš si je nadel očala, ker ga je sonce motilo. Zadnji žarki so se mu bleščali, kot da bi se hoteli ponorčevati iz njega. Če je pomislil na minuli dan, ga je stisnilo v grlu. Zavest, da se je zaključil del njegovega življenja, da je umrl nek čuten svet v njem, je počasi prehajala vanj. Pomislil je na to, kako dobro je, da se v svojih mislih lahko sprehaja po svoji preteklosti.

Počasna vožnja ga je zelo utrujala. Odprl je okno. Svež zrak mu je dobro del. Zazdelo se mu je, da se tako bolje spominja Jelke.

Zagledal jo je lepo z razmršenimi lasmi na plaži, videl jo je, kako odpira konzervo, videl jo je, kako bere. Potem jo je videl takšno kot je bila danes. Bleda, utrujena, žalostna. Vso žalost ji je prizadejal on, to je vedel, čutil se je krivega, vendar čutiti ni mogel več tistega zanjo, kar je čutil takrat, ko je imela razmršene lase na plaži, ko je odpirala konzervo, ko je brala... Čutil je njen dah na licu, njene dlani na koži. Želel si je, da bi bilo še vedno tako, kot tedaj, ko se mu je dajala in zato ni zahtevala nobenih žrtev od njega. Potem je prišel čas, ko ga je spraševala, kdaj bo prišel in ali jo še ljubi. Odgovarjal ji je, ker je to hotela ona, ne sam. Ni vedel, zakaj je bilo tako. Kaj se je dogajalo z njim? Njegovo delo je bil ves njegov svet. Ni želel, da bi ga ostalo še kaj za Jelko, vsaj ne veliko. Bal se je, da ne bi uspel. Pri Jelki je uspel, imel jo je, ni želel dosti več od nje kot to, da bi jo imel, kadar bi želel, kadar bi se oglasil pri njej. Prinašal ji je darila, toda to ji ni bilo dovolj. Hotela je še njegovo ljubezen. Tega ni nikoli prav razumel. Saj jo je imel vendar rad, a zaradi njenih muh ni mogel zanemarjati svoje kariere. Vozil je hitreje, kot da bo s hitrostjo avtomobila dal duška svojim čustvom. Pripeljal je do križišča. Zapeljal je na stransko cesto. Tu je bil promet redkejši, tako da je hitrost lahko prilagajal cestišču. Jelka je postajala vse bolj zadržana in žalostna. Res je prihajal zadnje čase zelo poredko in še to za kratek čas, vendar bi to morala razumeti, saj se je pripravljala na najpomembnejši trenutek

v svojem življenju, na zaključek velikega načrta. Misli so mu potovale počasi in zložno, kot da se morajo ustaviti ob vsakem važnejšem trenutku njunega odnosa. Današnji dan pa mu bo ostal v spominu kot najbolj klavrn. Stala je tam pri oknu, bleda in žalostna in tako sama se mu je zdela tisti hip. On pa je poslušal njene besede in jih vpiljal, kot vpilja pivnik črnilo. Pripovedovala mu je o otroku, ki ga bo rodila, o malem živem bitju, ki je plod njune ljubezni, o njem, ki bo jokalo, spalo — živel. Potem bo govorilo in šlo v šolo in postalo odrasel človek, ki bo del nje in njega. Sonce ji je padalo na lase in kljub bledici je bila lepa. Vendar ji ni dovolil, da bi ga zaslužila s tistim malim kričaćem. On ga ne želi, ji je rekel. Kako bo uredila, se ga ne tiče, ampak on ne mara nobenih otrok, ker ima važnejše načrte. Kaj, da je važnejšega od življenja, ga je vprašala ona. On pa ji je zbrusil, da njegovo življenje. Jokala je. Ranil jo je.

Umazal je njeno ljubezen. A ni mogel drugače, saj vendar ni nič važnejšega od njegovega načrta. Da bo rodila tega otroka, je rekla, vzgojila ga bo sama, vendar ga ne želi nikdar več videti. In odšel je. Sedel v avto, svoj lepi avto in zdaj se vozi domov. Nasmehnil se je. Tega, da ga ne mara več videti, najbrž ni mislila resno. Se bo že potolažila. A, če se ne bo? Bo poiskal drugo. Pritisnil je na plin. Bližal se je naselju in moral je zmanjšati hitrost. Ko so bile zadnje hiše mimo, je pospešil hitrost. Cisto nepričakovano je za ovinkom zagledal začrtan prehod za pešce. Sredi prehoda je stal deček. Hitro je zavrl. Vendar prepozno. Zadel ga je. Zapeljal je na rob ceste. Stopil je iz avta in pogledal, kako je z dečkom. Ležal je negiben ob robu ceste. Zaklel je. Hitro sedel v avto in z vso hitrostjo odpeljal dalje. V ogledalu je videl, kako prihajajo iz hiš ljudje. Vendar ga to ni več zanimalo. Čimprej mora odto. Saj ne more zaradi tega smrkavca pustiti svojega načrta. Pazil naj bi, kod hodi. Vendar mu vse prigovarjanje ni pomagalo. V zavest mu je z vsakim hipom bolj prihajala resnica, da je navaden strahopeten egoist. Bil je tak do Jelke in njunega otroka. Takšen je bil do dečka na cesti. In kaj, če je mrtev? On ga je ubil. Kaj bodo rekli kolegi, če bodo izvedeli za to? Ves ugled bo izgubil pri njih. Kaj bo potem z njegovim načrtom? Misli so mu begale po glavi, kot električne iskre. Vendar se ni ustavil, ni obrnil avtomobila. Vozil je in vozil. Prišel je do mesta. Na ulicah je bilo zelo živahno. Hotel je priti čim hitreje do doma. Najprej je postavil avto v garažo. Tam si ga je pobilje ogledal. Zdelo se mu je, da ni nikjer sledov udarca. Oddahnil se je. Počasi je krenil v stanovanje. Počasi se je slekel. Srajca je bila premočena od znoja. Stopil je pod prho. Oblekel si je pižamo in legel spat.

Minevali so dnevi in tedni. K Jelki ne šel več. Ona mu ni pisala. V časopisu je prebral, da je deček težko poškodovan in da je voznik avtomobila zelene barve pobegnil.

Počasi je jel pozabljati na to. V časopisu ni zasledil nobene vesti več. Pretekli so trije meseci. Odpravljal se je na morje, ko je na vratih pozvonilo. Pohitel je odpirat, ker je mislil, da je Manca, njegovo novo dekle. Pred vrati je stal miličnik. »Tovariš Aleš Šprajc?« Bil je mlad in ljubezljiv. »Prosim, ali imate vi zeleno simco?« »Da!« »Kje ste bili v nedeljo...?« V ušesih mu je brnelo. Zaprl je oči. Zagledal je dečka ob cesti, kako leži tam nepremičen in nebogljen. Miličnik je neizprosno nadaljeval. »Deček je dobil hude poškodbe po glavi. Vse življenje bo ostal invalid. Bil je odličen učenec.«

»Jaz sem odličen strokovnjak,« je hotel reči, vendar je uvidel, da to ne bi imelo nobenega smisla.

Ko je stopal pred miličnikom po stopnicah, se mu je za hip zazdelo, da je zven njegovih korakov ravno tako otožen, kot je bil tistega dne Jelkin glas.

Dora Rovere

pozabi misliti name

Pozabi na prehojene poti,
izbriši najine ozke steze,
na spominjaj se najine noči,
pozabi,
saj se nikoli, nikoli
ne bom vrnila.

Bila sem ženska tvojega življenja,
ljubil si bodeči trn v meni —
— bil si nesmisel moje požrešne mladosti,
nikoli nisem ljubila dehtečega cvetja v tebi.

Zato danes, v tem trenutku, zdaj,
pozabi, izbriši, ne misli
na najine poti,
pozabi se spominjati
čudne zmešnjave mladostne pregrešnosti.

Angelca Drobne

Noč je že...

Hitim po zasneženi poljski poti. Ne mudi se mi. A vseeno hitim. Neka notranja sila me preganja: »Pohiti!« Snežinke... Vse polno jih je. Leščerba v roki sramežljivo mežika. Spotaknem se na zmrznjeni grudi zemlje. Padem. Pobirajoč se, preklinjam. Nerodna sem. Leščerba mi ugasne. Po žepu stikam za vžigalicami. Premrznjeni prsti so otrpni. Nekajkrat zaman prižgem vžigalico. Končno mi uspe. In spet hitim naprej...

Globoko v sebi čutim nepojasnjeno tesnobo. Strah? Pred čim? Ne, to ni strah. Ali pa je? Ne vem... Z drevesa se sesipa sneg. Zdrznem se. Nato se nasmehnem. Malenkostno plašljiva sem...

Od nekje daleč slišim obupno zavijanje. Pes, volk, lisica? Ne vem. Prisluhnem. Nič. Vse je tiho. Nadaljujem pot. Spet to grozeče zavijanje. Ugotovim, da prihaja iz gozda.

Skušam se orientirati. Koliko poti sem že prehodila? Samo še skozi gozd moram. Zopet zavijanje živali. Pred menoj se nekaj

zimska noč

premakne. Ustavim se. Čutim mravljinice po celem telesu. Da, strah me je. Zver!!! Morda jih je veliko! Gotovo so sestradane. Gledam okoli sebe. Povsod grozeča tema. Premikanje. Kihnem... Prehladila sem se. Pred menoj skoči zajček. Nasmehnem se predse. In nadaljujem pot.

Se bolj začne snežiti. Gledam v belo preprogo pred in okoli sebe. Že sem na obronku gozda. Tema. Skoraj strahotna tema. Sence dreves mi ob soju leščerbe padajo pred noge. Stresem se, ko spet zaslišim obupno zavijanje. Tik pred seboj. Nekaj se premika. Korak, morda dva pred menoj. Ustavim se. Temna gmota v snegu zavija in se poizkuša dvigniti.

Se višje dvignem leščerbo. V svitu leščerbe razločim pasjo glavo. Stopim korak naprej. Živalske oči, ki izražajo strahotno bolečino so uprte vame. Milo. Stopim bliže. Sklonim se. Žival milo zavija. Nič več ni slišati obupnega zavijanja. Čutim, da mi zaupa. Stegnem roko. Tipam glavo. Mehko in toplo glavo. Pobožam. Leščerbo postavim v sneg in dvignem psa. Mladiček je. S prednje tačke krvavi. V naročju ga nesem dalje. Zaupno se stiska k meni. Nič več me ni strah. Tesnoba se je izgubila. Izza redkih dreves uzrem lebdenje luči. Še malo... Težko nosim breme. Težko si utiram zasneženo pot. Leščerba mi je le še v napoto.

Vstopim... Tako domače je. In toplo. In prijetno... Pogledam psička. Tačko ima prestreljeno. Očistim mu rano. Ne upira se. Nato ga zavijem v star koc in ga položim na klop ob peči. Sama se popnem na kmečko peč. Prijetno je. Zelo prijetno. Prižgem tranzistor. Glasba polni sobo. Kmalu bo polnoč. In z njo nov dan. Nisem sama. In srečna sem.

Ogenj v peči veselo prasketa. Psiček enakomerno diha. V zimsko noč še vedno naletavajo snežinke...

Angelca Drobne

čudne sanje...

Sanjal sem čudne sanje. Sanjal sem, da sem naročnik, ki nujno potrebuje neke tiskovine...

Ura je bila 8.50, ko sem stopil v sprejemnico in začel govoriti kako in kaj. Vljudno so me poslušali in nasmeh ni izginil z njihovih obrazov niti tedaj, ko sem rekel, da bi tiskovine nujno potreboval še danes, čeprav je že tudi to prepozno. Sicer pa — kaj takega reči ni greh, če pomislimo, da v povprečni restavraciji postrežejo z golažem tudi v trideset ure. Prosil sem še, naj me takoj telefonično obvestijo, ko bodo tiskovine izgotovljene...

No, vse je steklo kot po maslu.

Najprej je ob 9. uri presunljivo zatulilo — toda nikar ne mislite, da zaradi nujnosti mojega naročila, pač pa so mojemu naročilu v prvi etapi že priključili nekaj listov v kopijah in ob 9.10 je vse skupaj pristalo na prvi mizi druge etape. Bo — je bilo rečeno in v tretji etapi so z nekaj tehnološkimi okreti, prijemi in preprijemi dodali nekaj nadaljnjih listov. Tako opremljeno naročilo se je znašlo ob 9.30 uri že v četrti — pardon, spet v drugi etapi. Tu so moje naročilo oplemenitili z mnogoštevilnimi priporočili, napotili, dovolili, izvolili in privolili in ob 9.50 uri je stavec že imel polovico sestavka gotovega. Ko je korektor popravil vse tri napake, je tiskarski stroj pričel s tiskom točno ob 11. uri; barva ni bila sveža (ha-ha) in ob 12.30 so bile tiskovine že prerezane, razrezane, obrezane in malo, malo, malo zarežane...

Telefon na moji mizi je zazvonil. Aha, so že gotovi... mi je šinilo v glavo. Pograbil sem slušalko — toda to ni bila telefonska slušalka — bila je budilka z moje nočne omarice. Kazalci so kazali dvajset minut do petih in... vstati bo treba. Ampak sanje so bile lepe. Pa ne samo lepe, tudi čudne, mar ne?

Lovro

tesnobni nemir

Na obzorju se rojevajo prvi sončni žarki, morje pljuska ob izprane stene skal, veter nosi sem ter tja po plaži papirnate odpadke

Nakje daleč, izpred obzorja, se kot igračka ziblje bela ladja, in zdi se mi, kot da jate galebov kličejo na pomoč...

Plaža je pusta in prazna, ribiči so že zdavnaj prišli z nočnega lova, in čolni se nemirno zibljejo na gladini morja...

Sedim na skali iznad obale, in zrem v modro neskončnost, kakor jate galebov, kličem na pomoč, v tesnobnem nemiru kličem veter, nemirne valove, rane sončne žarke, in belo ladjo na obzorju...

Kričim, kakor pobesneno bitje, bučim, kakor razburkano morje med nevihto, vse okoli mene je tiho, strahotno mirno, le moja duša se bori, zvija, para in razteza, kot da se želi razliti preko širokega morja...

Angelca Drobne

riba ki je morala dvakrat poginiti...

Zgodba sicer ni nič posebnega, morda le to, da je resnična...

Veli Lošinj, Poletje... dopust... sonce... voda! Posedali smo na dolgem, kamnitem pomolu in med prijetnim dopustniškim kramljanjem opazovali nekaj desetletnih fantičev, ki so — kakor mimogrede — metali precej velike ribe na suho. Dobro so jim prijemale. Naša dva sotovariša — priletni Vinko in mlajši Mile — ki sta vedno skrbela za naše razvedrilo, sta stala nekoliko oddaljena od skupine fantičev in že vsa nevoljna pomakala trnek v vodo, toda brez vsakega uspeha. Minila je že debela ura in kaj kmalu sta postala tarči neprijetnih zbadljivk teh podjetnih fantičev. Mi smo se pri vsem tem seveda pošteno zabavali. Tedaj sta Vinko in Mile staknila glavi in se pridušeno nekaj pogovorila. Kmalu za tem je Mile izginil, Vinko pa je, začuda, še kar naprej potrpežljivo učil trnek plavati. Od časa do časa je odprl usta in srdito izjavil, da bo tem pokovcem že pokazal, kaj je ribolov. Preteklo je menda četrte ure, ko je Vinko iznenada nadvse zmagoslavno kričnil in pričel krepko natezati vrvico. Ob glasnem kričanju, polnem šegavosti, je potegnil iz vode res zajetno ribo. Z zmagoslavnim zamahom, polnim ribiškega zanosa, je tlesnil ribo po kamnitem pomolu. V trenutku ga je obdala gruča radovednih kopalcev. Vinko pa je z levico krčevito stisnil ribo, da mu ne bi ušla, s kamnom v desnici pa pričel silovito tolči ribo po glavi. Toda nekam čudno je zasmrdelo, neki mulec pa je prepričljivo zaklical: »Sta je tučete, kad je odavno poginula i več se raspada, da smrdi!« Gromovit smeh je preletel vso gručo okoli Vinka, ta pa je v velikem loku treščil svoj plen nazaj v morje... Ves dan ga ni bilo videti in ne slišati, pa tudi Mile se ni od nikoder pokazal. Tudi drugi dan nismo zvedeli, kje je staknil poginulo ribo niti kako mu jo je uspelo nepazno nataktniti na Vinkov trnek...

Lovro

SMEH NI GREH NEKAJ MATEMATIKE

Pošta potrebuje za pismo iz Celja do Beograda 36 ur, ker pismo prepotuje 520 kilometrov; v kolikem času bo prispelo pismo iz obrata Cetis do uprave na Kocenovi, ko mora pismo prepotovati 520 metrov?

(Če vam ne bo uspelo izračunati, počakajte na rezultat v prihodnji številki!)

Lovro

BANDA

Sem srečal on dan temnolaso dekle — poprašal kak' delo v oddelku kaj gre; al' revca bila ni nič kaj vesela potožila je: spet banda ne dela!

(Opomba: »BANDA« je ime stroja, na katerem v operativni grafike razmnožujejo delovne naloge.)

Moja želja

Moja želja se dotika tvojih misli.
V tem trenutku sem resnična.
Moja resnica je ljubezen.
Rada bi, da bi se ljubila.
V tem trenutku ne misliš o meni.
Tvoja resnica je daleč od moje.
Ne želiš si ničesar.
Tvoja pot ne vodi nikamor.

Dora Rovere

Nekoč

Nekoč, nekdo me ljubil bo,
nekje,
ne bo govoril dosti mi o sebi,
ne bo omenjal mi jeseni,
za naju bo pomlad.

Nekoč,
nekdo bo živel v moji ljubezni.
Za naju bo pomlad.

Dora Rovere

Strah

Strah je nekaj
kot bolečina
in negotovost hkrati.

Razjeda ti notranjost
in ne dovoljuje
mislim svobode.

Dora Rovere

TISKARSKI ŠKRAT BO ŠE ŽIVEL, ČE STAVEC IN KOREKTOR SMOLO BO IMEL

Občina se je odločila, da bo
požrla (podrla) vse črne gradnje.

*

Marsikateri direktorji imajo
še vedno nesposodne (nesposob-
ne) tajnice.

*

Za dan žena je mož pobil (po-
mil) vso posodo.

*

Ko je videl, da je premagan, si
je potisnil peč (meč) v prsi.

*

S solzami je mučila (močila)
svoja bleda lica.

*

Mlinar je imel toliko dela, da
je klel (mlel) od jutra do večer-
ra.

Komisija se je odločila za taj-
nico, katere telo (delo) je imelo
najmanj napak.

*

Gospodar je za svoj rojstni
dan pohabil (povabil) nekaj svo-
jih najboljših sosedov.

*

Ko so gostje posedli za mizo,
so jim najprej postregli z muho
(juho).

*

Pred večerjo si je vedno pri-
voščil mrho (prho).

*

Pastir je vsak dan gonil krave
na čašo (pašo).

*

Bila je zelo napredna kmeto-
valka; letno je rodila (redila)
nad petdeset prašičev.

Božič Rudi

POGUMNA ČETA BARONA OSATA

II. del

Šele ko sta prišla v neposredno bližino obeh poveljnikov, je spregovoril prvi oglednik: »Glavnina se je vgnezdila na jasi ob potoku; veliko konj in tovornih mul pa imajo v gozdčku na drugi strani jase. Ob potoku taborijo konjeniki — spahije, nekako na sredi jase so janičarji z manjšim številom ujetnikov. Vseh skupaj je kvečjemu šeststo do sedemsto. Ponoči so imeli postavljeno številno stražo, posebno so imeli zastražene mule v gozdčku. Še to: šotorov sploh niso razpeli, ležišča so bila zasilna. Kogaj se je začelo svitati, je bilo v taborišču vse živo. V jutranjem mraku je krenila močna predhodnica konjenikov ob potoku proti jugu. Na primerni razdalji sva ji sledila. Ves čas sva bila v skrbeh, da ne bi prišlo do neljubega srečanja z našimi oddelki, ker bi s tem naša prizadevanja padla v vodo. To so dejstva v grobem; v kolikor pa koga zanima še kakšna podrobnost, sva vam na uslugo — gospod stotnik.«

»Fanta, dovolj bo! Ostanita v moji bližini!« je odločno spregovoril stotnik Knežević in se je obrnil k poveljniku Rastislavu z radovednim vprašanjem: »Kakšno je vaše mnenje o Turkih in na katerem koncu bi jih najbolj krepko potipali?«

»Ne bo lahko, dragi stotnik, imam pa idejo.« In že začne v odgovor razpletati svojo strateško zamisel.

»S svojimi vitezi bom potuhnjeno obšel jaso, prekoračil potok in se ustavil na robu tistega gozdčka, o katerem je ravnokar pripovedoval oglednik. Vi, stotnik, pa boste izzvali konjenike ob potoku. Strelci naj bodo v gozdu dobro prikriti in naj konjenico spuste v potok ter jih tu zasujejo s salvami svinca; ta hip bom jaz s svojimi vitezi pridrvel iz gozdčka naravnost nad janičarje. Če nam uspe ustvariti zmedo, bo uspeh popoln. Sedaj pa prosim, da še vi poveste svoje mnenje, stotnik Knežević!«

»Nimam kaj dodati, še manj pa kaj pripomniti. Vse kar lahko rečem je le to, da se popolnoma strinjam in da si želim jaz in moji ljudje, da v tej bitki poplačamo sovragu vsaj trohico gorja, katerega prestaja naše ljudstvo v turški sužnosti.« je odgovoril s komaj pridržanim srdom stotnik Knežević.

»No, in kaj vi mislite, pribočnik Tutunović?« se je Rastislav še pozanimaval.

»Zanesite se na nas!« mu je mrko odgovoril Tutunović. Rastislava je v hipu obšlo neko čustvo strahu in poguma, katero ga je hkrati bodrilo in svarilo, kajti v tem trenutku mu je v zavest stopilo spoznanje, da svojo BIT postavlja na križpotje življenja in smrti.

Nešteto pogledov, ki je tipalo po njegovem bledem obrazu, je čakalo na odgovor. Zamolkli lesk oči mu je govoril, da obhaja vse ista misel.

»Gremo!« se je izvil iz poveljnikovega grla in koloni sta krenili v napad.

Osman-beg vso noč ni šel iz sedla. Jezdil je od skupine do skupine in videti je bilo, kot da ga preganja neka zla slutnja. Šele proti jutru se je ustavil pod košato bukvijo in se odsotno zastrmel v ugašajoče ognje; počasi so se mu začele zapirati veke in pogreznil se je v nemiren dremež. Osebni stražar Redžep se mu je tiho približal na Rjavcu ter ob njem obstal kot vkopan. Rahlo se je začelo svitati. Ptičje žvrgolenje je postajalo vse glasnejše. Konji so postali nemirni in predramili Osman-bega.

»Redžep, takoj mi pokličite poveljnika spahij Mehmed-ago ter poveljnika janičarjev Muharem-ago!« je z zaspanim glasom zahteval Osman-beg.

»Z velikim veseljem, moj gospodar,« mu odvrne Redžep in odhiti izpolnjevati povelji.

V diru sta prijezdila oba poveljnika, da sta njuni ogrinjali kar plapolali v zraku. Ustavila sta se pred Osman-begom, skočila raz konja, se globoko priklonila, pozdravila in zaželela, da mu Alah nakloni lep, prijeten dan.

»Pozdravljena!« je odzdravil Osman-beg in nadaljeval: »Vama in vsem bojevnikom pa naj bo Alah milosten, da se srečno vrnemo domov z bogatim plenom, kakršnega nam doslej še ni uspelo upleniti na nobenem pohodu. Vidva pa glejta, da bo vojska čimprej pripravljena za pot. Edina prepreka na poti je še kapetanija Žumberak. Če se bo dalo, jo bomo obšli ponoči. Krščanski džauri so poleg Uskokov privlekli v prekleti Žumberak še celo kohorto divjih, krvoločnih masolov, ki bi v svoji nori predrznosti tvegali celo spopad z nami na odprtem polju. Kaj takega pa ne bom dopustil. Kar naj čaka gospod Zrinjski na svoj zlati nakit, katerega so mu tako skrbno tvorili beneški trgovci iz Kopra v beli Zagreb in še pod oboroženo zaščito huzarjev kneza turjaškega. Kar je v mojih rokah, mi le Alah lahko vzame.«

»Priznam, malo me je zaneslo, toda poudariti hočem še enkrat, da se podvizajmo, da čimprej prekoračimo te neobljudene, osamljene jase in se izmotamo iz zoprnega objema gozdov!«

Poveljnika sta nemudoma odjezdila. Na jasi je vse zaživelo, kot da bi dregnil v mravljišče. Mehmed-aga je že urejeval svojo konjenico v dvored. Beli turbani na glavah spahij so nihali sem ter tja kot marjetke na livadi v spomladanskem vetru.

Osman-beg je živo spremljal ta nenavadni jutranji pisani vrvež; prevzemal ga je občutek ponosa in moči, kar se mu je zrcalilo na obrazu. Zoprno mu je postalo, ker je začutil, kako mu je udarila rdečica v obraz, ko se je spomnil turobnih misli, katere so ga begale ponoči. Vendar za vruga, to je vojska, ki je že marsikaterega zlahtnega gospoda izbezala izza grajskega obzidja in njegovo plemenito dušo poslala v rajske vrtove med svete zборе ali pa kar je bolj pristojalo — v peklenški ogenj, kjer jo trop ognjeno-rdečih džavrov cvre v neskončnost. Ob zadnji misli mu je na temno zagorelem obrazu zaigral ironičen nasmešek, da ga je Redžep, ki je sedel v neposredni bližini na svojem Rjavcu, razigrano pobaral:

»Efendi, vas pa obhajajo vesele misli.« Po krajšem presledku je še pristavil: »Ali ne, moj gospodar?«

»Redžep, kadar razmišljam, me pusti na miru! Tvoja skrb je, kot sem že večkrat poudaril, moja osebna varnost in telesni blagor. Sedaj pa glej, da bo moje spremstvo čimprej pripravljeno za pot!«

Dva turška konjenika sta napajala v potoku svoja konja, kar zagledata v gozdu, ki se je rahlo dvigal vse više in više ter prihajal iz bukovega v vedno bolj mogočen smrekov gozd, manjšo skupino Uskokov, ki se je pritajeno pomikala v gosjem redu skozi gozdno podrast. Bliskovito sta se pognala na konja in v divjem galopu zdrvela poročat Mehmed-agi. Bojevniško oko Osman-bega ni prezrlo divje ježe dveh spahij. Z rastočim vznemirjenjem je pričakoval vesti. Mehmed-aga je malce presenečen — toda mirno poslušal poročila in jima naročil: »Pojdita k begu in sporočita, da že razvrščam konjenico v bojne vrste in da bom nemudoma udaril po Uskokih.«

Poveljnik janičarjev Muharem-aga, je takoj ko je opazil mrzlično razvrščanje spahij v bojne vrste, ukazal pripravljenost in odjezdil k Osman-begu.

»Ravno prav ste prišli,« je po pozdravu nadaljeval Osman-beg. »Vsak čas bo odšla prva skupina konjenikov v napad. Že iz tega napada se bo dalo oceniti, koliko je teh uskoških zanesenjakov. Nekaj pa mi ne gre v glavo: od kod so se ti vragi vzeli. No, to trenutno niti ni pomembno, glavno je, da bi bil prvi napad uspešen. V kolikor ne bo šlo gladko, jim boste vi, Muharem, z janičarji udarili v njih desni bok, še prej pa boste spravili ujetnike v gozd k otrokom. Zaradi večje varnosti pa pustite pri otrokih in jetnikih oddelek janičarjev!«

Bobni so zadoneli plamenečo bojno koračnico in prva napadalna vrsta spahij je krenila v divjem galopu z golimi sabljami v rokah proti Uskokom. Ko so pridrveli v potok, je voda v visokih curkih brizgnila na vse strani. Iz gozda je zadonela salva pušk in toča svinca se je vsula po konjenici. S poslednjimi klici k Alahu so padali v potok smrtno zadeti spahije; kri je pordečila potok in po vodi so plavalji turbani kot beli labodi — mirno ter dostojanstveno — poslavljajoč se od svojih vojščakov za vse večne čase.

Osman-begu se je krčilo srce ob pogledu na potok. Kaj takega ni pričakoval. Spahije, ki so ušli objemu svinčene smrti so še bolj divje pognali konje, računajoč, da med tem časom Uskoki ne bodo utegnili napolniti cevi pušk s smodnikom in svinčcem. To je tudi sprevidel stotnik Knežević, zato je s prodornim glasom zavpil: »Puške proč! Kopja in bodala v roke!«

Vnel se je boj moža na moža, svitki teles so se kotalili po gozdu, konji brez jezdecev so prestrašeno divjali naokrog, gozd je trepetal od krikov groze in besa. Silovitemu naskoku Uskokov turški konjeniki niso bili kos — začeli so se naglo umikati.

Takoj, ko je zagledal prve bežeče jezdece na jasi, je Osman-beg poslal v boj janičarje, preostali konjenici pa je ukazal, naj poseže v boj šele takrat, ko se bodo spopadli janičarji in Uskoki. Nehote se ozre in zagleda Redžepa, drvečega iz gozdička, kjer so bili otroci in ujetniki, kako krili z rokami, kot da hoče nekaj pokazati. V tem hipu zadoni v bojnem ritmu glas trobente in iz roba gozdička ter grmičevja, ki je bil nekakšen podaljšek gozda, se pojavi viteška konjenica. Prihajala je v mogočnem naletu v strogo poravnanih vrstah, kot da je na paradi — nad njo pa so plapolali modrozeleni prapori — okrašeni z grbi barona Ošata. Celade so se lesketale v žarkih jutranjega sonca in zemlja je ječala pod udarci kopit. Osmanov obraz je oblila bledica, misli so se mu mrzlično utrinjale in ugašale.

Z maloštevilnim spremstvom se je priključil svoji konjenici. Mehmed-aga ga je srepro pogledal in mu zabrusil v obraz:

»Efendi, predolgo smo se klatili po deželi Kranjski in sedaj smo po nepotrebnem v precepu.«

»Vtaknite svoj strupeni jezik za zobe, razvrstite spahije v polkrog in pošljite sla k Muharemu z naročilom, naj se umakne z janičarji k ujetnikom, kamor pridemo tudi mi!« je v navalu jeze zavpil nad Mehmed-agom razkačeni beg.

Rastislav je s svojo konjenico po kratkem ostrem spopadu pomendral janičarje in jih pognal v beg. S skrajnim naporom je bežeče janičarje Mehmed-aga usmerjal v gozd.

Stotniku Kneževiću je srce vriskalo od navdušenja, ko je gledal Rastislava, kako sijajno je vodil svojo konjenico v boj, ter popolnoma zlomil odpor janičarjev.

»Tutunovič, poglej! Rastislav ne sledi janičarjem ampak usmerja svojo konjenico naravnost nad spahije; sedaj pa bodo Turki videli hudiča!« zavpije stotnik Knežević v ognju navdušenja in hitro pristavi: »Tutunovič, vzemi del bojevnikov in se poženi za umikajočimi janičarji, jaz pa bom s svojo skupino požgečkal turško krilo konjenice.«

Dalje prihodnjič

PROGRAMERJEVA TOŽBA

(po Prešernu)
Sem dolgo upal in se bal,
slovo sem našim stavcem dal,
srce je prazno, srečno ni,
nazaj med stavce spet želi.

Lovro

UGANKA

Povsod je prisoten, povsod se
podi; ga hočeš prijeti — nikjer
ga več ni!

EKAPAN JLETIČORZVOP
(berl vzvratno!)

Lovro

prašna pot...

Prašna pot me vodi čez ravan,
na obeh straneh poti so njive,
in nekje v daljavi slišim zvon droban,
ki deseto uro bije.

Stara mati stopa po tej poti,
k maši se deseti ji mudi,
da dežja boga poprosi,
in da snaha sina porodi.

Majcena je zgubana ženica,
in brezzoba usta prosijo,
bog daj maogo nam pšenice,
bog daj, da vojne ne bi bilo.

In potem še rožni venec moli,
da bi sivka dala dosti mleka,
da bi grehe bog ji vse odpustil,
da bi zdravja malo ji še dal o, bog.

In ko vrača se po prašni poti,
spomni se, da vse doma jo čaka,
snaha, sivka in kokoši trop...

Dora Rovere

čakam

Čakam, z vetrom v laseh,
s soncem v očeh,
s toplo mislijo v srcu
nekoga, ki bo nekega dne vstopil
v moje življenje.

Postal bo del mojih
misli in snovanj,
moja ljubezen bo njegova.

Zato se mi spleča čakati.
Na jutro, ko me bo tesno objel,
ko bom del njega,
ko bo imel moj nasmev v očeh,
moje dlani v laseh,
toplo mišel v srcu...

Zato se mi spleča čakati.

Dora Rovere

Problematika kakovosti

(Nadaljevanje s 4. strani)

● Izobraževanje o kakovosti in izobraževanje na vseh ostalih področjih bi morali še bolj razvijati in pri tem posvetiti kar največ pozornosti neposrednemu proizvajalcu.

● Ena od osnovnih nalog službe kakovosti je ugotavljanje in ocenjevanje kakovosti ter posredovanje teh podatkov vsem zainteresiranim in odgovornim. Osnovna naloga le-teh pa bi morala biti, da te informacije upoštevajo in jih uporabljajo za regulacijo kakovosti.

● Zmotno je misliti, da so reklamacije edino merilo kakovosti in da če ni reklamacij, tudi kontrole kakovosti ni treba. Zavedati se moramo, da proizvajamo široko potrošno blago in da nam vsak kupec prav gotovo ne bo reklamiral nekaj slabih formatov karbena ali jasnit, rolc selotejpa ali pisalnega traku. Gotovo pa je, da bo njegovo nezadovoljstvo ob tem raslo in

slej ko prej se bo odločil za konkurenčne izdelke, ki jih je na trgu vedno več.

● Kakovost vsekakor ne bi smeli ozko omejevati samo na proizvodnjo, temveč razširiti tudi na ostale funkcije: tehnologijo, razvoj, nabavo, prodajo, organizacijo, kadrovske politike, izobraževanje. To je tudi smisel in cilj »integralne kontrole kakovosti«.

Večina navedenih ugotovitev prav gotovo ne predstavlja nekaj novega in ni nikakršno »odkritje«, temveč naj izzvni predvsem kot osvežitev spomina, kaj v našem podjetju vendarle še šepa. Mogoče se bo našel kdo, ki bo dejal, da so to malenkosti, ki ne morejo vplivati, kaj šele zavreti razvoja našega podjetja. Kdor pa se zaveda izrednega tempa in napredka, ki velja vsepovsod, pa tudi pri nas, bo prav gotovo te »malenkosti« znal pravilno oceniti.

Andrej Šušterič

Naš intervju

Naša družba prehaja v fazo izredno razgibanega družbenega in političnega dela. Prav to pa od vseh nas delovnih ljudi in občanov zahteva vse bolj aktivno delo in vključevanje v vse tokove družbenega življenja. Razvijajo se sistemi družbenega dogovarjanja in samoupravnega sporazumevanja, živeti začena delegatski sistem.

Tudi v našem kolektivu imamo veliko posameznikov, ki se prizadevno vključujejo v nove oblike življenja in dela. Ena od njih je tudi ANITA ŽOHER, delegatka v družbeno-političnem zboru republiške skupščine. Zapršila sem jo za kratek razgovor:

Anita, prosim, razloži mi vlogo družbeno-političnega zbora?

To je zbor delegatov delovnih ljudi in občanov, organiziranih v družbeno-politične organizacije. Glavna naloga zbora je, da sodeluje pri odločanju o vprašanih uresničevanja, razvoja in varstva z ustavo določenega socialistično-samoupravnega sistema. V družbeno-politični zbor bomo volili delegate, za razliko od ostalih zborov, kjer bomo volili delegacije.

Kakšna je bila vloga ZK v volilnem procesu?

ZK v volilnem procesu nikakor ni mogla ostati v vlogi neutralnega opazovalca v nobeni fazi volilnega procesa, saj bi s tem, po logiki, ki velja za politične procese, odprli prostor za vpliv sil, ki nasprotujejo samoupravljanju.

Vloga ZK je prvenstveno v idejno-političnem boju, ki daje vzpodbude vsem delovnim lju-

dem, ki oblikujejo delegacije. ZK nima vloge razsodnika v volilnem odločanju. Volilni proces v delegatskem sistemu pogotovo takšno usmerjanje, ki onemogoča zlorabo družbeno-političnih organizacij, še posebej ZK, v korist ožjih politikantskih skupin.

Vsekakor pa ima najpomembnejšo vlogo v volilnem procesu SZDL, ki je organizatorično politična, kar izhaja že iz dejstva, da združuje večmilijonsko članstvo.

Kakšna je po tvojem mišljenju vloga delegata v družbeno-političnem zboru?

Izredno odgovorna je, saj v zborih delegat ne zastopa svojih stališč, temveč stališča vseh družbeno-političnih organizacij svoje občine. Jasno je, da je pot prenašanja dogovorov tudi obratna, to je, z republiškega zbora na občinskega.

Menim tudi, da se mora vsak delegat nenehno idejno-politično usposabljanje, vendar pa to ni naloga le vsakega posameznika, ampak vseh družbeno-političnih organizacij, ki so delegata delegirale.

Delegatski sistem zagotavlja ustrezno mesto za neposredne proizvajalce, mladino in žene v zborih, kjer smo jih doslej pogrešali. Kako pozdravljaš to spremembo?

V bitki za vodilno vlogo delavskega razreda, kjer morajo priti do izraza neposredni proizvajalci, danes v praksi vodimo široke teoretične razprave, kaj je delavski razred, kdo je neposredni proizvajalec in podobno. Naj bo definicija delavskega razreda in neposrednega proizvajalca takšna ali drugačna, vsi dobro vemo, kateri deli delavskega razreda so bili odmaknjeni od odločanja o rezultatih dela, od samoupravnih in političnih odločitev.

To so bili delavci za stroji, mladina in ženske. Menim, da smo delavci, mladina in ženske na sedanji stopnji razvoja samoupravnih odnosov toliko usposobljeni in osveščeni, da se lahko enakopravno vključimo v vse tokove družbenega življenja ter s tem istočasno negiramo v praksi, da je samo inteligenca sposobna upravljati v imenu delavskega razreda.

Vemo, da si članica predsedstva občinske konference ZMS — Celje in tudi članica predsedstva republiške konference ZMS. Zanima me predvsem, ka-

tere naloge delavske mladine so aktualne v prihodnjem obdobju?

Mladi delavci, organizirani v Zvezi mladine, smo za svoje delo odgovorni delavskemu razredu. Predvsem smo odgovorni za ekonomski in socialni položaj mladega delavca ter njegov samoupravni in politični položaj.

Omenila bi samo nekaj nalog:

— Uresničevanje nove ustave mora biti v središču idejno-političnega delovanja aktivov mladih delavcev, saj se novi odnosi ne bodo reproducirali sami po sebi, temveč so le-ti v veliki meri odvisni od vloge in delovanja zavestnega faktorja.

— V naši širši družbeni skupnosti že dalj časa vodimo bitko za gospodarsko stabilizacijo, ki je prav tako pomembna kot uresničevanje nove ustave. Ta bitka mora biti temeljna usmeritev vseh dejavnikov, torej tudi nas, mladih delavcev.

— Uresničevanje stališč o socialnem razlikovanju je ena naših najpomembnejših nalog, saj zavezuje vse komuniste ter mlade delavce. Še posebej pereč je tu problem stanovanjske politike, ki v največji meri tare, tako kot vse delavce, tudi mlade delavce in mlade družine. Boriti se moramo za pravilno stanovanjsko politiko in s tem v zvezi reševati probleme čim realneje.

Kako ocenjuješ delo OZK v našem kolektivu?

Program dela je pravilno zastavljen, morda bi morali dodati še več akcij. Poskrbeti pa moramo, da se bo delo komunistov čutilo v večji meri tudi med nečlani. Delo naj bazira na zastavljenem programu.

Tvojo aktivnost beležimo tudi pri predsedstvu aktiva mladih delavcev v našem kolektivu. Kaj meniš o delovanju aktiva in kako ocenjuješ zastavljeni program?

Naša mladina je zelo aktivna. Rezultat tega je zadovoljiva vključenost mladih v samoupravnih organih in komisijah, ostalih družbeno-političnih organizacijah, pa tudi v delegaciji za zbor združenega dela je dosti mladih. Vsekakor si je naš aktiv mladih delavcev pripravil izredno pohvalen akcijski program, v katerem so zajete akcije z raznih področij. Prepričana sem, da bo zastavljeni program v celoti realiziran, saj si naša mladina prizadeva pri izpolnjevanju nalog.

Angelca Drobne

Planinska sekcija želi vsem članom kolektiva ob prazniku dela veliko delovnih uspehov!

Predlogi za korekcijo ocen delovnih mest

V teku enega leta so se pokazale, poleg nekaterih dobrih, nekatere slabosti veljavnega pravilnika o delitvi osebnih dohodkov. Nekaj je tudi primerov, ko so se spremenili pogoji na posameznih delovnih mestih. Pred dokončnim oblikovanjem TOZD (samoupravni organi) je vprašanja sistemizacije in ocenitev delovnih mest reševala komisija. Njeno delo je bilo prekinjeno s sklepom delavskega sveta, ki je določil, da naj se formira posebna komisija na podlagi delegatov TOZD in prouči vprašanja nagrajevanja kompleksno. Poslovni odbor podjetja je imenoval komisijo, ki je takoj pričela z delom.

Komisija si je postavila program dela. Delo naj bi se opravilo v treh smereh. Določili naj bi merila in kriterije za ugotavljanje dohodka posamezne TOZD in posebna merila za ugotavljanje mase dohodka za delitev. Kot tretja naloga je bila sprejeta pobuda, da je potrebno v najkrajšem času pripraviti predlog popravkov ocen posameznih delovnih mest, ki so očitno neprimerno ocenjena in takih, ko zaradi prenizkih oseb-

nih dohodkov ni mogoče dobiti ustreznih kadrov.

Na podlagi obširne in večkratne razprave je komisija od nadaljnega proučevanja vprašanj iz prvih dveh točk odstopila. Razlog je v tem, ker je delitev dohodka in osebnih dohodkov urejena s širšimi samoupravnimi sporazumi. Težišče dosedanjega dela komisije za nagrajevanje je bilo v obravnavanju predlogov posameznih TOZD. Delo ni bilo lahko, saj so nekateri gotovo šli preveč v širino.

Nekritično večanje števila popravkov pomeni nevarnost rušenja obstoječih notranjih razmerij. Hkrati nam postavlja mejo samoupravni sporazum o delitvi osebnih dohodkov (KOD). Komisija je uskladila predloge TOZD in Delovne skupnosti ter posredovala skupen predlog poslovnemu odboru. Z manjšimi popravki je bil predlog osvojen. Sklenjeno je bilo, da naj posamezni delavski sveti obravnavajo in sklepajo o predlogih, ki se nanašajo na lastno TOZD, informirajo pa se o celotnem predlogu. Dokončen sklep o korekcijah bo sprejel centralni delavski svet 30. 4. 1974.

budnikov SSI (sindikalnih športnih iger), ki so se začele porajati v skoraj vseh občinah. Z organizacijo SSI je narejen tudi prvi velik korak v sklopu športne rekreacije.

SSI so tekmovanja med posameznimi kolektivi, na katerih naj bi nastopali predvsem neaktivni igralci. V večini primerov to drži, vendar je še vedno premalo, da bi le na podlagi SSI lahko govorili o splošni rekreaciji v kolektivu. Rekreacija, beseda kot taka, pomeni rekreirati se, ukvarjati se z aktivnostmi, ki so zanimive za vsakega posameznika v podjetju. Torej ideja je tu: v rekreacijo (športno aktivnost) je treba vključiti čim več ljudi, ki se sami ne ukvarjajo s športom. Vendar se vzporedno ob tem pojavlja novo vprašanje. Kako zainteresirati in pritegniti vsakega posameznika, ki je dopoldne osem ur v službi, dober delavec, poleg tega ima pa še družinske obveznosti, k aktivnejši rekreaciji.

Na osnovi teh ugotovitev se je razvila veja športne rekreacije, ki deluje pod strokovnim vodstvom, imenuje pa se TRIM — šport za vsakogar. Tu ne gre za tekmovanja, ampak predvsem za načrtno preverjanje človekove zmogljivosti in aktiv-

nosti. Zaradi tega dobi vsak, ki želi preverjati samega sebe, TRIM karton, v katerega vnaša vse rezultate svoje aktivnosti in zmogljivosti. Da bi se aktivnost in množičnost za TRIM tekmovanja še povečala, se vsaka panoga ocenjuje po točkah, ki so določene z ozirom na spol in starost. Na podlagi seštevanja točk dobijo najaktivnejši udeleženci TRIM spominske plakete (zlata, srebrna, bronasta). Te plakete lahko osvoji vsak, vendar z nekoliko truda. Zlati znak pomeni vašo dobro kondicijo in vsestranost, medtem ko je srebrnega in bronastega laže osvojiti in pomenita predvsem sodelovanje na TRIM igrah. Kljub tem nagradam — plaketam, pa TRIM šport naj ne bi bil lov na plakete in s tem vzporedno precejevanje lastnih zmogljivosti, ampak predvsem motivacija in pobuda za čimveč vsakdanjega gibanja.

Upam, da sem s tem člankom vsaj delno pojasnil pomen športne rekreacije in TRIMA, na drugi strani pa mislim, da bo naš, dokaj velik kolektiv, dobil še nove člane tega zanimivega in priljubljenega športa in s tem povečal število doseženih TRIM plaket.

Zvone Brilej

LJUBITELJI NAMIZNEGA TENISA!

Vse ljubitelje namiznega tenisa vabimo na USTANOVNI SESTANEK, ki bo 7. maja ob 14,30 v jedilnici obrata Cetis. Prepričani smo, da vas je mnogo med nami in pričakujemo polnoštevilno udeležbo.

Iniciativni odbor

O rekreaciji

Najprej bi se predstavil: ZVONE BRILEJ, sem nov član vašega kolektiva, po poklicu učitelj telesne vzgoje, zaposlen na delovnem mestu referenta za rekreacijo.

Namen tega članka je, da seznanim kolektiv tovarne AERA s pomenom rekreacije. V tem primeru ne gre le za tiste člane, ki redno zastopajo tovarno na sindikalnih športnih igrah, ampak predvsem za ostale, ki ves prosti čas preživijo ob gledanju televizije, poslušanju radia, ali ga kako drugače lagodno prebijejo. Niso redki, ki ne vedo, da s športno rekreacijo preprečujejo staranje in propadanje človeškega telesa, na drugi strani pa skrbijo za boljše telesno in duševno stanje, in kar je najvažnejše, z njo si daljšajo svojo življenjsko dobo.

Zgodovina športne rekreacije sega globoko nazaj v razvoj človeštva. Eno najstarejših oblik srečamo že pri starih Kitajcih, ki so načrtno in sistematično organizirali razna množična plavanja prek rek, zalivov in podobno.

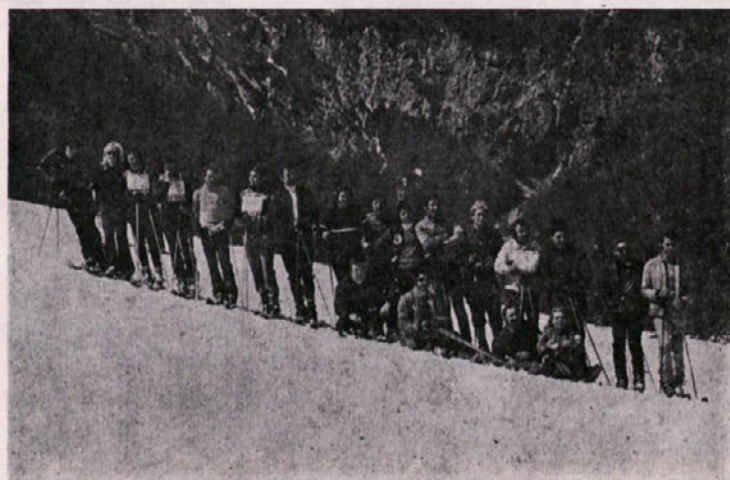
V novejšem času so se s športno rekreacijo v največji meri začeli ukvarjati Japonci. Uvedli so tako imenovane »mik-

ro« pavze. To je pavza, kjer ima delavec vsako uro pet minut časa za razgibanje. Te pavze so predvsem priporočljive za tiste skupine delavcev, ki imajo statično ali enolično delo, kajti v teh nekaj minutah se lahko delavec toliko sprosti, da se možnost propadanja neaktivnih delov telesa med samim delom zmanjša.

Kako je z rekreacijo pri nas?

Če pogledamo nekaj let nazaj ugotovimo, da smo z rekreacijo šele na začetku razvoja. Predlog, da bi vsa podjetja, ki imajo zaposlenih več kot 1000 delavcev imela vsaj enega strokovnjaka s področja rekreacije, se na žalost ni uresničil. Veliko je še kolektivov, ki imajo zaposlenih celo 2 ali 3 tisoč delavcev, vendar referenta za rekreacijo še vedno nimajo. Ne vedo, da bi z rekreacijo v kolektivu dvignili proizvodnjo in kvaliteto izdelkov, in kar je najvažnejše, vzporedno s tem tudi življenjski standard svojih delavcev.

V Sloveniji se je s tem problemom začel ukvarjati RS ZSS (republiški svet zveze sindikatov Slovenije), ki je nalogo razdelil na posamezne občine. Sindikat je tudi eden glavnih po-

KAKO BOMO LETOVALI?

Služba za standard je na novo ustanovljena služba v splošnem sektorju podjetja, ki se ukvarja med drugim tudi s tem, kako bomo letovali. Če delo na kratko opišem, potem naj povem, da se ukvarja s stanovanjsko problematiko zaposlenih, kar je vsekakor še vedno velik problem, s krediti za individualno gradnjo, upravlja s počitniškimi domovi na Velikem Lošnju in na Golteh ter skrbi za družbeno prehrano in rekreacijo.

Ce se povrnemo nazaj k naslovu članka, naj takoj povem, da se naše lanskoletne želje, da bi s kupljeno hišo na Velikem Lošnju pridobili še 70 ležišč zaradi tehničnih zadržkov niso mogle uresničiti. Zares škoda.

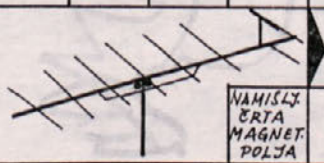

Tako bomo v letošnjem letu imeli 7 dekad, v katerih bo lahko letovalo samo 10 članov našega kolektiva, z družinami seveda, kar je pri 1250-članskem kolektivu in TOZD Medvode

komaj 5%. Zato se bo morala naša služba in naše strokovne službe s samoupravnimi organi v OZD angažirati za realizacijo sklepa 8. seje DS iz leta 1973, na kateri je bil sprejet srednjeročni načrt razvoja počitniškega doma na Velikem Lošnju.

Delavski svet delovne organizacije je na zadnji seji razpravljal in sprejel merila za regresiranje, ki so bila izdelana na osnovi sindikalne liste, s katero smo bili že tudi vsi seznanjeni preko našega internega glasila INFORMACIJE.

Kvota za regresiranje je po taki varianti izčrpana in zato je bilo potrebno previdno izračunati cene penzionov v počitniškem domu na Velikem Lošnju. Apelirala bi na vse samoupravne organe, strokovne službe in sindikalne organizacije, da nam res ne sme biti vseeno, kje in kako bomo letovali prihodnje leto.

Malči Sket

		ELEKTR. MORSKA RIBA	FRANCOŠKI ŽUPAN NA SLOVENŠČINI	ČASTNIK	BELA BARVA	PAPIGA	ADAMIČ BOJAN	KARDIAC	M. IHE	IME NAŠE TOVARNE	GORA V SRBIJI	EDVARD KARDELJ	LANTAN
	DREVES. IZCEDEK												
	GL. MESTO ETIOPIJE	PIJACA DOBILJE- NA MLEKA MESANEC					RIMSKI CESAR	BALERI- NA					
USMILJEN ČLOVEK							SLAB PESNIK	POVEZ SLAME	NAPLAČUB			TUJS Z. IME	ODRE- ZEK
PRI KAR- TAM NAI- MOŽNEJŠA KARTA			KOBALT			HERCE- GOVEC PIVSKI VEZLIK			MINERAL VODA				
XAL		KOPITAR Z RILČASTO PODALJŠ. GOBCEM	BOJNI STRUP						KISIK UTEŽNA SNOTA	NAŠA ARMADA			
BODEČ PLEVEL			IGRA Z ŽOGO						TEKMO- VALNA SKUPINA	KAVO	TIP RUSKIH LETAL		
RANTA				NOVI SAD		AMERIS. VEŠALNIK PROGRAM					KAZALNI ZAJMEK		
EVGEN BERGANT		STREL POZIT. NABIT DELEC		PRIPIS	HOMER- JEVA PESNITVE	POLMER BELEŽKA		SUKANEC DEČEK			ANTON NOVAČAN DITHOVN. OBLAČILO		
NAŠ NOVI IZDELEK							GLASBENI INSTRUM. HRIB				GLASBE- NO JELO	OSEBNI ZAJMEK	
DESNI PRITOK ZAH. MORAVE			ODEJA	ENOMNOJ POZELEKJE				APERITIV ENAKI ERLI					
VRSTA RAZCVETI		KONJSKA SILA DRAG LAMEH			NABOŽNA PODOBA				TIJJE M. IHE				
DUSIK	MALIK KONEC POLOTORJE				ŽILA ODVOD- NICA				OVCJE KUNJE ZA TORBICE				
BEETHO- VNOVA SIMFONI- JA					ŠTEVNIK ZNAJKA TOVORNJE			AVTOM. OZNAKA ARGEN- TINE	STAR SLOVAN		RADO SIMONITI		NAŠA ZEKA
VULKAN NA SICILIJI			DOMAČA TOVORNA ŽIVAL	STOK V VRBAEM H. BOLEZEN ŽELODCA			RADIJ RAZBOJ- NIK		ŽIVAL KI ŽIVI V ZEMLJI	DOVRŠNI PRETEKLI ČAS	SREDIS. VRTENJA		
TONA	PRAVNIK (PISAR)	PREHRAN. IZDELEK KRANTJ				KRAJTOVEC TITAN					DOBOJ GONIO ŽIVINE		
TOBIRANA NAROČNI NE									MESTO V DALMAC BLITARE DEČICA				
GLASBE- NI INSTRU- MENT					KOTOR	NIKOLA PIRNAT			SELIŠČE V NALI AZIJI (ILION)				
AVTOM. OZNAKA EGIPTA		PRITISK KLADA				ŽABJA NOGA	PRITR- DILNICA		NAPOR	NAŠE PETROLI. ZOBROD- JE			
ZMIKAVI			JUŽNI SADEŽ	TERMIN			ŽENSKI GLAS KISIK			SIMON JENKO		ŠPANSKO Z. IME	GORA V TURČIJI
Z. IHE				SEKTA (HNOŽ.)	ANTON ASKERC	VRSTA KANARIN RADO JENKO			TEŽA EMBA- LAŽE				
	BOJAN STUPICA	GL. MESTO TURČIJE ASSODAT. PRESS					MOŠKO IME	KAZAL. ZAJMEK		ODSTOP	MIRAVNO IME ZA PETERO MOJZEŠ. KUNJER		
RUSKO BREKNA- LO								VRSTA SISTIL. SREDST.			MAKARIJA KATRAN		
OKOV				TEGA LETA	ŠTEVNIK	VODIK NIKALNI- GA							
										Ž. IHE			
		NAHISLI ČRTA MAGNET. POLJA							SESTAVIL L. ŠMID	UTEŽNA MERA DRAGIH KOVIN			

OB NAŠEM SMUČARSKEM
IZLETU NA VOGEL SMO
IMELI TAKO DOBRE BA-
BNICE POLEG, DA SO
BOHINJCI PRI PLESU
HODILI PROSIT ZA PLES
RAJE NAŠE URLE FANTE.

MLADEN TUŠ ZA NAŠEGA
TEKMOVALCA NA
VOGLU...

PA ŠE RES JE...

ZA SPREMEMBO OD PREJŠNJIH
ŠTEVILK NIMAMO TOKRAT
NOBENEGA VICA IZ TOZD
MEDVODE, KER NAM NI
USPELO INTERVJUIRATI
(ZARADI ODSOTNOSTI) NJIHOVE-
GA HUMORISTA JOŽETA
KORBIČA.

IZ DOBRO OBVEŠČENIH VIROV SMO
IZVEDELI, DA IMAMO V AERU TIPA,
KI DELA 36 UR NA DAN.

ENA NI
NOBENA!

